

Núm. de Protocol: 1100019/2014
Núm. de Rotlle: TSJA-0000106/2016

SENTÈNCIA 44-2017

PARTS:

Apel·lant: Sr. GFT

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sra. JOO

Apel·lat: Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS)

Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, disset de maig de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1100019/2014**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. GFT va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 20 de desembre de 2013 i 24 de febrer de 2014, en virtut de les quals es va suspendre el pagament de les prestacions per

incapacitat temporal que percebia l'interessat i se li va reconèixer una pensió d'invalidesa per malaltia comuna de la categoria A, grup 3.

En aquesta demanda, l'agent va sol·licitar que li fos atorgada una pensió de la categoria B, ja que necessitava l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida diària.

2.- La sentència de 19 de setembre de 2016 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha desestimat la demanda, en considerar que, en base a la prova pericial practicada en les actuacions, no quedava acreditat que l'agent fos tributari de l'assistència d'una tercera persona.

3.- Disconforme amb aquesta sentència, l'agent interposa el present recurs d'apel·lació, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) S'ha vulnerat el dret a la defensa de l'interessat, ja que la valoració realitzada pels pèrits no s'ha basat en l'annex 4 del Reglament de regulació de la Comissió Nacional de Valoració (CONAVA), que és d'aplicació obligatòria segons l'article 11 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social.

b) Les valoracions que la CASS ha atribuït a les diverses situacions que presenta l'interessat són inferiors a les que preveu l'annex 4 del Reglament de la CONAVA, segons el qual li correspon un total de 20 punts, que són suficients per concloure que aquell té necessitat de l'assistència d'una tercera persona.

4.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat la confirmació íntegra de la sentència apel·lada. Considera que aquesta s'ha basat en els informes pericials que s'han practicat en la instància, dels quals resulta que, malgrat les patologies que presenta, l'agent no necessita l'assistència d'una tercera persona.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, la qüestió litigiosa consisteix en determinar si l'agent té dret al reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup B, que correspon als assegurats que requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la seva vida diària.

Segons l'article 169.2 de la Llei de la seguretat social:

“La determinació concreta de les activitats essencials de la vida diària a l'efecte d'aquesta Llei, així com els barems aplicables a l'avaluació de cadascuna d'elles, s'estableixen per reglament, previ informe del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social”.

Aquest desenvolupament reglamentari es va dur a terme mitjançant el Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, que es va aprovar per Decret de 12 de gener de 2011. L'article 11 d'aquesta disposició determina que:

“4. Una vegada reconeguda la invalidesa, es classifica per categories en funció de si la persona assegurada requereix o no l'assistència d'una altra persona per dur a terme les activitats essencials de la vida diària.

Per determinar la necessitat d'assistència d'una altra persona per fer les dites activitats, s'aplica l'annex 4 del Reglament de la CONAVA”.

En aplicació d'aquests preceptes, no ofereix dubtes que la determinació de si l'agent té dret a una pensió de la categoria B s'ha de fer en base a les previsions de l'annex 4, que resulta d'aplicació preceptiva i no merament supletòria.

Tercer.- L'examen de les actuacions permet apreciar que els informes pericials que es van emetre en la instància no s'ajusten als paràmetres continguts en el referit annex 4 del Reglament de la CONAVA. En efecte, després de determinar el percentatge d'IPP, que arriba al 100%, realitzen una sèrie de consideracions sobre la capacitat residual de l'agent per desenvolupar per sí mateix les activitats de la vida diària, però en cap moment fan referència als diversos apartats que contempla aquell Reglament. En conseqüència, resulta ineludible concloure que els informes pericials no ofereixen suficients elements de judici a l'hora de classificar la invalidesa del recurrent, en base als criteris del Reglament de la CONAVA que són aplicables al cas.

Serà necessari, doncs, recórrer a l'informe de l'Àrea de control sanitari de la CASS (folis 68 a 71), el qual conté un full annex que enumera, respecte de cadascuna de les situacions a què es refereix el Reglament de la CONAVA, quines són aplicables a l'interessat. Com és lògic, si la pròpia CASS ha reconegut que es donen aquestes circumstàncies i situacions, s'ha de partir del contingut d'aquest informe per tal de realitzar la valoració corresponent, ja que la demandada no pot, en aplicació del principi de respecte als actes propis, posar en qüestió ara que l'interessat presenta les deficiències que ha reconegut anteriorment en via administrativa.

Quart.- Un cop s'ha establert que cal partir de les activitats i situacions que ha reconegut la CASS, el problema radica en la valoració que cal donar a aquestes deficiències que presenta l'interessat.

L'annex 4 del Reglament de la CONAVA atribueix uns punts determinats a cadascuna de les accions i situacions que enumera, i

resulta necessari obtenir un mínim de 15 punts per a que es pugui considerar que l'interessat precisa l'assistència d'una altra persona.

Ara bé, els propi Reglament, en una nota explicativa de l'annex 4, afirma que:

“En aquest apartat i els següents (4.2, 4.3, 4.4, 4.5) es puntuen totes i cadascuna de les accions i situacions que figuren en el barem, de forma que el total s'obté sumant les puntuacions assolides per la persona sol·licitant”.

Pel que fa a l'apartat 4.6, el Reglament estableix que:

“En aquest apartat es puntua només una de les possibles alternatives de cada subapartat (a, b, c i d). La puntuació total que resulti de la suma de les puntuacions de tot l'apartat no pot superar els 10 punts”.

En aplicació d'aquests criteris, s'ha de concloure que el barem obliga a atorgar la puntuació establerta en cada cas, si concorre la situació que contempla. Això vol dir que la puntuació no és un màxim, dins del qual es puguin graduar les valoracions, sinó que s'ha d'atribuir la puntuació que figura a la casella corresponent, quan es constata la realitat de la situació prevista en cada cas.

L'informe de l'Àrea de control sanitari de la CASS va reduir de forma improcedent les puntuacions establertes en el Reglament de la CONAVA, quan en realitat les diferents deficiències de l'interessat mereixen una valoració total de 20 punts, com defensa el recurrent.

En conseqüència, procedeix estimar el recurs i declarar que l'agent té dret al reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia de la categoria B, amb efectes de l'1 de gener de 2014.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. GFT contra la sentència dictada el 19 de setembre de 2016 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Estimar la demanda formulada per l'agent i, en conseqüència, anul·lar les resolucions impugnades de la CASS de 20 de desembre de 2013 i 24 de febrer de 2014, per no ser conformes a dret.

Tercer.- Declarar el dret del recurrent al reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup B, amb efectes a partir de l'1 de gener de 2014.

Quart.- No realitzar un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.